

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Het vallen der bladeren. — Het verschijnsel, dat de heer Smidt in afl. 15 beschrijft, heb ik eenige jaren geleden ook waargenomen en wel bij de Robinia's van de Jan Luykenstraat te Amsterdam. Ook daar bleven de bladeren in de onmiddellijke omgeving der lantaarns langer zitten dan in de rest van de boomen. In de laatste 3 jaren ben ik toevallig in den tijd van het vallen der bladeren nooit in die straat geweest, maar het verschijnsel zal nog wel even goed te zien zijn geweest.

Wanneer het vallen der bladeren o.a. het gevolg is van het bereiken van een bepaalde lage temperatuur, dan is het waarschijnlijk dat die temperatuur vlak bij de gaslantaarn gedurende verscheidene nachten nog niet bereikt wordt, als het in de gewone atmosfeer wel het geval is. Juist bij windstilte wordt het 's nachts koud en dan blijft de hoeveelheid warme lucht ook beter op de plaats waar zij verwarmd is, dan wanneer zij door den wind geregeld wordt weggewaaid. Bovendien blijft de verwarmde lucht onder den koepel van bladeren boven de lantaarn gevangen, en zal zij niet geregeld opstijgen. Waarschijnlijk is dus de warmte de oorzaak van het verschijnsel.

Amsterdam.

M. PINKHOF.

Zanglijsters. — Een paar weken geleden vonden we een mooi voorbeeld van een »zanglijstersmidse«, dat dan ook vlug gekiekt werd. Uit de rondom den steen liggende verbrijzelde slakkenhuisjes is duidelijk op te maken, dat de lijster zich met zijne vondsten telkens begeeft naar de eenige plaats, waar hij deze met succes kan bewerken. Zijn 't alleen zanglijsters, die deze slimme manier toepassen, om zich een malsch hapje te bezorgen of doen ook andere slakkenverdelgers het? Wij zagen het tot nu toe alleen van zanglijsters.

W. KLEIN.

J. S. DE BOER.

Een Zanglijstersmidse.

Een nieuwe wegvesp?

(*Calicurgus fasciatellus* Spin).

— Dr. Oudemans is zoo vriendelijk mij naar aanleiding van mijn opstel over deze Pompilide mee te deelen, dat hij deze soort reeds lang van verschillende vindplaatsen in ons land bezit. In den Catalogus van Dalla Torre, dien ZEd. gevolgd heeft bij de samenstelling van zijn »Nederlandsche Insecten«, komt *Calicurgus* voor als *Salix hyalinatus*, zoodat het geslacht *Calicurgus* niet afzonderlijk is vermeld.

Verder deelt Dr. Oudemans mij mee, dat in zijn collectie als inlandsch beschouwd zijn: 28 Pompiliden, waarvan aanwezig 22 soorten. Ik hoop nog eens op deze interessante wegvesp terug te komen.

Station de Bill.

B. E. BOUWMAN.

Galinsoga in Friesland. — Het in de laatste afleveringen van De Levende Natuur genoemde plantje *Galinsoga parviflora* komt 't laatste viertal jaren in grooten getale voor in een der tuintjes van ons dorp te midden van aardappelen en andere tuinvruchten.

Garijp.

M. K. HOEKSTRA, Onderwijzer.